

samenkerk

juni 2021 nr.2

Reportage

van Katholiek Leven TV

pagina 8

Wat we van
monniken kunnen leren

Deel 3

pagina 18

**RK Venray-app:
*nu beschikbaar!***

pagina 12

Woke...

Je moet op vandaag woke zijn. Als u niet weet wat dat is? Niet erg, zelfs Matthijs van Nieuwkerk moest vragen 'Woke, wat is dat?' in een speciale uitzending van De Wereld Draait Door over veranderende tijden. Woke betekent wakker, dat je je eigenlijk heel erg bewust bent van wat er allemaal speelt in de maatschappij.

Naar het schijnt komt de term uit de muziek waar het ineens opdook, maar met name door Black Lives Matter raakte de term vervlochten met deze beweging. Woke stond niet meer alleen voor bewustzijn van ongelijkheid of raciale spanningen: het werd een actieterm. Activisten waren woke en riepen anderen op strenge toon op to stay woke.

Dit toenemend bewustzijn over maatschappelijke verschillen bereikte ook Nederland, getuige alleen al de soms felle discussies over #MeToo, Zwarte Piet of de omgang met ons koloniale verleden. Stay woke is meer en meer een mainstream term geworden, die we overal tegenkomen. Trouwens ook in de commercie: je scoort goed als bedrijf als je zegt woke te zijn.

Woke. Het bewustzijn op allerlei vormen van (impliciete) discriminatie neemt hiermee toe. Waardoor de vraag 'Kan dit eigenlijk nog wel?' steeds vaker (en steeds feller) gesteld wordt: feminisme, racisme, genderneutrale toiletten, Zwarte Piet, slavernijverleden; het zijn thema's die stuk voor stuk gepolitiseerd zijn. Ik heb Zwarte Piet nooit in verband gebracht met racisme, maar dat mag je al bijna niet meer hard op zeggen.

De vraag 'Kan dit eigenlijk nog wel?' wordt steeds vaker gesteld. Zwarte Piet, kan dat nog wel? Een mannen- en vrouwen toilet, kan dat nog wel? Wat moet je aangeven op het gemeentehuis, jongetje of meisje? Wat maakt dat niemand het zich meer kan veroorloven om níet alert te zijn op sociale issues.

Dat laatste is wellicht iets goeds. Maar je kunt ook doorslaan... Als me gevraagd zou worden of ik al woke ben? Ik ben christen, katholiek, en een beetje christen en katholiek 'woke-t' – waakt – over heel het leven en het samen leven: of dat in Jezus' Geest is en blijft en of God zich ook nog thuis zou voelen in zijn eigen wereld. Woke zijn we sinds Pasen en zeker op weg naar Pinksteren! In Gods Naam kleuren we heel het leven met en naar Gods goedheid en liefde. Zo woke zijn we wel!

Noem dit blad en onze parochies in die zin ook maar woke! Namens de redactie wens ik u veel leesplezier en dat het u mag helpen een woke weg door het leven te vinden en te gaan.

Deken Ed Smeets

Inhoudsopgave

Parels uit de preken van de Deken	4, 5
Meimaand - Mariamaand	6, 7
Reportage van Katholiek Leven TV	8, 9
Sint Jozef in beeld	10, 11
RK Venray-app beschikbaar	12, 13, 14
Kinderpagina	16, 17
Wat we van monniken kunnen leren (3)	18 - 21
In memoriam: Han Kaanen	22
Papa-dag	23
Inrichting torenkamers	24, 25
Hoe koester je een monument?	26
Acht beelden op 'retraite'	27
Marthoma's Youtubekanaal	28
Even babbelen	29
Ik geef de pen door aan	30

Enkele parels uit de preken van de Deken

In deze rubriek brengen we een aantal mooie passages uit de preken van deken Smeets op de zondagen in de afgelopen maanden onder uw aandacht. Omdat ze alleszins de moeite waard zijn om er nóg een keer kennis van te nemen of om ze te lezen als u ze nog niet gehoord had. Boven iedere passage staat de aanduiding van de schriftlezingen van de betreffende zondagen, waarop de preken betrekking hebben.

Tweede zondag van de vasten **28 februari 2021** *Genesis 22, 1-2.9a*

God geeft Abraham de opdracht om zijn eigen zoon Isaac te offeren. Een horrorverhaal eigenlijk. Al eerder gaf God hem het bevel om zijn woonplaats Ur te verlaten. "Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je verwanten, en ga naar het land dat ik je wijzen zal". Dat bevel heeft Abraham opgevolgd. Maar nu deze opdracht. Op hoge leeftijd hebben Abraham en Sarah nog een zoon gekregen. Isaac. En die moeten ze nu opofferen. Hun hele toekomst weg. In de tijd van Abraham, in het land Moria, waren kinderoffers geen uitzondering. Maar dan nog. Wie treft hier een bitter verwijt: God die opdraagt of Abraham die gehoorzaamt. Evenals in veel verhalen uit de Bijbel ligt het accent ergens anders. Abraham gehoorzaamt God blindelings. Nadat hij eerder al have en goed heeft opgegeven, gelooft Abraham dat ook nu weer God zal voorzien. Hij kent Zijn bedoelingen niet maar gaat ervan uit dat die goed zijn. God zal voorzien. En dat is ook zo want een engel komt tussenbeide en zegt "Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat jij God vreest, want jij hebt Mij uw enige zoon niet willen onthouden." God wil duidelijk maken dat hij geen kinderen als offer wenst. Zeker in een land als Moria wil Hij daar geen enkele twijfel over laten bestaan. Vandaar deze acties. Bij God zelf ligt dat anders. Duizenden jaren later offert Die wél zijn eigen Zoon om voor ons de weg naar zijn Koninkrijk te effenen.

Derde zondag van de vasten **7 maart 2021** *Johannes, 2, 13-25*

In het evangelie horen we dat Jezus kwaad werd en verkopers en geldwisselaars met hun have uit de tempel verdreef. God huist niet in stenen. Hij wil met zijn mensen onderweg zijn. Met Abraham vanuit Ur, met de Israëlieten uit Egypte en met ons door ons leven. Als mensen nou zo graag een tempel of een kerk bouwen zal Hij ze niet tegen houden. Maar van Hem hoeft het niet. Hij wil niet dat zijn Boodschap en zijn Wil in m uren worden ingekapseld. We hebben geen gebouwen nodig waarin we op zondag beloven wat we in de rest van de week vergeten. Het gaat Hem om de daden. Hij zegt tegen de Joden dat Hij de tempel, waar zij 46 jaar over gebouwd hebben, kan afbreken en hem in 3 dagen weer kan doen herrijzen. Hij doelt daarbij op de tempel van zijn leven waarin Hij na zijn dood op de 3e dag zal verrijzen. Hij doelt ook op de tempel van ons leven, waarin de heilige Geest huist. Die Geest zal ons inspireren om in ons leven God tot vreugde en onze medemensen tot voorbeeld te zijn.

De Paaswake

3 april

Genesis 1, 1-2, 2

Exodus 14, 15-15, 1

Marcus 16, 1-8

Eergisteren, op Goede Vrijdag, leek alles tot stilstand gekomen, het leven leek geweken.

Stilstand zoals bij het scheepsverkeer in het Suezkanaal door de blokkade van een mammoettanker of zoals wij allemaal min of meer stil staan na ruim een jaar Corona.

Op Paasmorgen komt er weer beweging, kan het leven weer vooruit. Vanuit dat lege graf komt een beweging op gang die nu, ruim 2000 jaar later, ons leven nog diepgaand beïnvloedt. Als het goed is. Want als de tanker weer vlot getrokken is of als we na corona terugkeren naar het oude of het nieuwe normaal, zal alles dan weer gewoon doorgaan zoals eerder, wordt het dan weer “business as usual”?

Alsof er geen verrijzenis was, alsof we wel weten wat we eigenlijk horen te doen maar het na het feest toch weer vergeten.

Wij christenen ontleen ons naam aan de verrezen Christus. Om naar zijn Boodschap te leven mogen we gehoor geven aan Gods uitnodiging tot nieuw en eeuwig leven. Aan Zijn wens om ons te herscheppen. Hij opent voor ons mogelijkheden die voorbijgaan aan de begrenzingen en de beperkingen van ons menselijk leven. Hij nodigt ons uit om met Christus op te staan tot een nieuw leven naar Zijn voorbeeld. Een bestaan, uiteindelijk, over de grenzen van de dood. De volheid van leven waartoe God ons heeft bestemd.

Aan deze uitnodiging ontleen we onze hoop.

Je kunt de reikwijdte van Zijn beloften, Zijn uitnodiging niet bevatten en al helemaal niet uitleggen aan mensen die niet in de Boodschap geloven. Het is geen kwestie van weten of beredeneren. Het gaat om een diep geloof, om overgave ook.

Beloken Pasen – Zondag van de Goddelijke barmhartigheid

11 april

Handelingen, 4, 32-35

Johannes, 20, 19-31

Ons geloof is omgeven door tradities en rituelen. Voor veel mensen die de kerk verlaten hebben zijn dit slechts hinderlijke uiterlijkheden.

Voor gelovigen accentueren en belichten deze tradities de rijkdom van het geloof, een rijkdom die we delen met de wereldkerk. We zouden er als gelovigen niet zijn zonder deze kerk. De kerk zou er niet zijn zonder onze instemming in woord en daad met het geloof van deze kerk.

De liturgische viering en beleving van dit geloof als parochie wordt al een jaar lang ernstig beperkt door corona. Daardoor groeit de afstand tussen onze kerk en haar gelovigen.

Er worden nu nauwelijks nog kinderen gedoopt. Nabestaanden verkiezen vaak een koffietafel boven een kerkelijke uitvaart.

Deze omstandigheden versterken het effect van een ontkerkelijking die al veel eerder werd ingezet. De ontwikkelingen benadrukken het belang van een persoonlijk geloof, een persoonlijk antwoord op de boodschap van de Bijbel. De veronderstelling dat dit typerend is voor onze tijd is niet helemaal juist.

Tweeduizend jaar geleden verscheen Jezus na zijn verrijzenis aan zijn leerlingen. Thomas was bij die gelegenheid niet aanwezig. Toen de andere leerlingen hem in hun euforie deze verschijning mededeelden kon Thomas hun blijdschap niet delen. In de verweesde sfeer van de kruisdood vroeg hij zich af wat dit dan te betekenen had voor het leven van alledag. Hoe is de verrijzenis en het nieuwe leven te combineren met het hier en nu.

Pas als een week later Jezus opnieuw verschijnt en Thomas zijn verrezen lichaam laat zien, inclusief verwondingen van de kruisdood, ziet Thomas het verband tussen Jezus' dood en verrijzenis en zijn eigen leven, nu en later.

Dit geloof beamen wij iedere zondag als het fundament van ons leven en samen leven.

Meimaand - Mariamaand

Ga naar instructievideo

bit.ly/rkkids-meimaand-instructie

Maria is de moeder van Jezus én ze is een moeder voor ons allemaal: Ze is onze hemelse moeder.

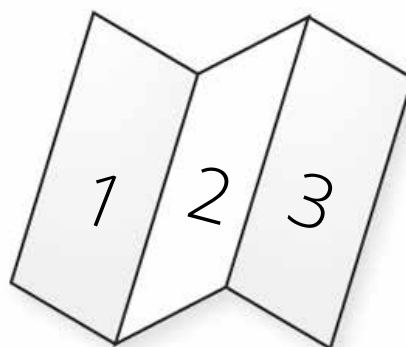
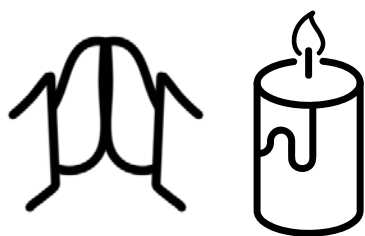
De meimaand is echt een maand om extra bloemen bij het Mariabeeld thuis of in de kerk te zetten en om vaker een kaarsje bij Maria te branden.

We willen je speciaal vragen om apart een kaarsje te branden en een Weesgegroet te bidden voor iemand die dat goed kan gebruiken: iemand die eenzaam, oud of ziek is.

Laat het aan die persoon weten door de Mariafolder in de bijlage mooi in te kleuren, je naam erop te zetten, te vouwen en dan aan die persoon te geven of in de brievenbus te stoppen.

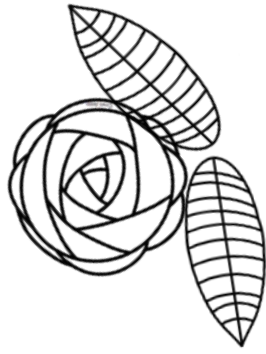
Daar maakt je zo iemand, maar ook Maria en Jezus heel blij mee.

Maak er wat moois van!

Zo vouw je: Maria (1) komt op de voorkant van de dichtgevouwen folder, als je hem opent zie je de beide delen met tekst (2 en 3)

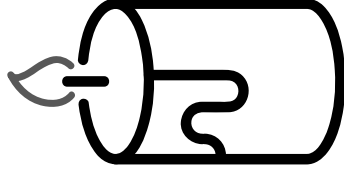

Meimaand Mariamaand

Maria Sterre der Zee,
bid voor ons

Ik heb voor u een
kaarsje gebrand en een
Weesgegroet gebeden

GROETJES VAN:

vouwlijn

vouwlijn

Kijk en luister naar en zing mee met het lied
Ave Maria gezongen door kinderkoor de
Vrolijke Noot uit Katwijk. U kunt met uw tablet
of smartphoto (met internet) de QR-code
scannen op uw camera. Of u kunt het adres
intypen op het internet:
bit.ly/rkkids-ave-maria-kinderkoor

- Open de app Camera.
- Richt de camera op de **QR-code**. Breng de QR-code volledig in beeld.
- Er verschijnt een melding met de achterliggende link op internet van de QR-code. Tik op de melding.

Wees gegroet, Maria,
vol van genade,
De Heer is met U,
Gij zijt de gezegende
onder de vrouwen, en
Gezegend is Jezus, de
vrucht van Uw schoot.
Heilige Maria, Moeder
van God,
Bid voor ons, zondaars,
Nu en in het uur van
onze dood.
Amen.

Reportage van Katholiek Leven TV over de betekenis van de heilige Jozef

“Hij is trouw aanwezig en leert ons om juist in de trouwe dienstbaarheid onze plek te vinden, onze vrede en onze vreugde. Dat is iets heel belangrijks dat Sint-Jozef ons natuurlijk altijd al heeft kunnen leren, maar zeker ook vandaag de dag.” Op vrijdag 19 maart vierde de Kerk het hoogfeest van Sint-Jozef. Vanuit de bedevaartkapel van Sint-Jozef in Smakt vertelde deken Ed Smeets in een reportage van Katholiek Leven TV over de betekenis van de heilige Jozef.

Hij deed dat samen met Leo van Dijck van de Stichting Sint-Jozefkapel en bezoekers van het enige Jozefbedevaartoord van Nederland. “Als er iets is met de kinderen of de kleinkinderen, of vrienden dan steek ik hier een kaarsje aan”, vertelt een van hen. “Thuis hebben we altijd een noveenkaars klaarstaan voor als er iets is met iemand waar we van houden.”

‘Jozef neemt de kleine Jezus bij de hand en wijst Hem de weg door het leven’

De kapel in Smakt bij Venray is gesticht in 1699 en wordt vooral in de maand maart druk bezocht. “Mensen zoeken hier steun, hulp en vertroosting,” zegt Van Dijck. “Het zijn vaak mensen die ziek zijn, die een operatie moeten ondergaan, die moeilijk in het leven zitten, problemen hebben met hun huwelijk.”

De huidige kerk in Smakt – die naast de bedevaartkapel staat – is in de jaren zeventig van de vorige eeuw gebouwd. In de Jozefmaand maart wordt hier elke zondagmiddag om drie uur het Sint-Jozeflof gevierd. “Jozef heeft ons met

Maria Christus geschonken en in het uitgestelde Allerheiligste mogen we met Sint Jozef dicht bij Jezus zijn en bij Hem verblijven,” zegt deken Smeets. “Dat is een heel mooie beleving van de zondag. Dicht bij Jezus zijn, zoals we dat ook in de eucharistie doen. En in het verlengde van die zondagsviering mogen we ’s middags aan de hand van Sint Jozef ook bij Christus zijn in het lof.”

Smeets wijst ook op het bijzondere beeldje van Sint-Jozef in Smakt. “Het wijst, heel bewust. Jozef neemt de kleine Jezus bij de hand en wijst Hem de weg door het leven. Later zal Jezus natuurlijk zelf zeggen: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Maar ook Jezus is kind geweest, is opgegroeid en heeft heel veel van Sint Jozef geleerd denk ik. Met name die trouwe dienstbaarheid en dat Jozef Hem als klein jongetje altijd de weg in geloof heeft gewezen door het leven. Ik denk dat dat een heel belangrijk aspect is van deze plaats hier.”

Bisschop Harrie Smeets vierde vrijdagochtend 19 maart om 11.00 uur het hoogfeest van Sint-Jozef in het enige bedevaartsoord van Sint-Jozef in Nederland: in Smakt.

Zo’n dertig kerkgangers waren daar vrijdagmorgen naartoe gekomen om de feestelijke viering met bisschop Smeets ter plekke mee te vieren. Enkele honderden anderen volgden de mis via de livestream. “Doe als Jozef en ga je opdracht niet de uit de weg.” Dat was de boodschap van de bisschop voor de pelgrims.

Volgens de bisschop begreep Sint-Jozef niet altijd wat hem overkwam, maar aanvaardde

Bisschop Smeets: 'doe als Jozef en ga je opdracht niet uit de weg'

hij het leven zoals het was en probeerde er het beste van te maken. "Jozef was geen dromer, maar een realist. De zin van het bestaan is vaak te vinden in wat God van je vraagt, ook als je het niet begrijpt," aldus Mgr. Smeets. Volgens de bisschop is dat een levenswijsheid die ook voor mensen van vandaag geldt.

Tijdens de viering ontstak Mgr. Smeets een noveenkaars voor de intenties van alle pelgrims die onder normale omstandigheden naar Smakt zouden zijn gekomen, maar dit jaar vanwege de coronapandemie noodgedwongen thuis moesten blijven. Na de viering plaatste de bisschop de kaars in de bedevaartkapel, waar hij ook nog een

apart gebed uitsprak. De kleine groep pelgrims die wel in Smakt was, kon aan het einde van de pontificale mis ook een relik van Sint-Jozef vereren. Vanwege de coronamaatregelen gebeurde dat dit jaar ook op gepaste afstand.

De jaarlijkse feestdag van Sint-Jozef op 19 maart kreeg dit jaar in de Kerk extra aandacht, omdat paus Franciscus 2021 heeft uitgeroepen tot Jaar van Sint-Jozef. De paus wil daarmee alle mensen eren die – net als Sint-Jozef – niet op de voorgrond treden maar gewoon hun plicht doen, zoals de werkers in de zorg tijdens de coronapandemie.

Sint Jozef in beeld

Mei is traditioneel de Mariamaand, maar op de eerste dag van die maand staat haar man Sint-Jozef centraal. De Kerk herdenkt hem dit weekeinde als patroon van de arbeiders. Paus Franciscus heeft dit jaar uitgeroepen tot een speciaal Jozefjaar. Mgr. Herman Woorts stelt de verschillende voorstellingen van Sint-Jozef in de kunst voor.

Dat de heilige Jozef (van Nazareth) vele gedaantes kent, merkte ik al op jonge leeftijd. Zo stond bij mijn grootouders een statig okergeel beeld van Jozef, met in zijn ene hand een lelie en in zijn andere hand een zaag. Als kind sprak het Jozefbeeldje in hun kerststal mij echter meer aan; hij had kleuren en knielde bij het Kind. Bij ons thuis had Jozef bij de kribbe dan weer een lantaarn vast. Later zag ik dat hij de eeuwen door op nog veel meer (heel) verschillende manieren werd afgebeeld. Hieronder een schets.

De oudste voorstellingen waarop Jozef te zien is, dateren uit de 4de – 5de eeuw. Deze gaan over de menswording van Gods Zoon, in het bijzonder Zijn geboorte te Bethlehem. We zien Jozef dan ook – evenals Maria – nooit alleen (dat zal eeuwen zo blijven).

Op het concilie van Efeze in 431 krijgt Maria de titel Moeder Gods. Ter ere daarvan wordt in Rome kort daarna de basiliek Santa Maria Maggiore gebouwd. Op de mozaïeken van de triomfboog (5de eeuw) aldaar is Jozef te zien bij de verschijning van de engel aan hem in een droom, bij de opdracht van de pasgeboren Jezus in de Tempel en bij de vlucht naar Egypte.

Vanaf de 6de eeuw komt Jozef steeds vaker in beeld. Dat is mede ingegeven door niet-Bijbelse geschriften (apocriefen) uit de Oudchristelijke tijd, waaronder het Proto-evangelie van Jakobus (2de

eeuw). Zo wordt verhaald dat Jozef een bejaarde weduwnaar was toen de jonge Maria hem werd toevertrouwd. Er waren verschillende huwelijkskandidaten die allen hun staf inleverden. Dat de hemel Jozef had uitgekozen, werd duidelijk doordat een duif op zijn staf neerdaalde. Zijn staf werd later een lelie, als teken van zijn kuisheid.

Aan Jozef wordt ook het Kind van Maria toevertrouwd. Eeuwenlang – in het Oosten en Westen – wordt hij zittend afgebeeld in de buurt bij de kribbe, eerst in de Geboortegrot, later (in het Westen) ook in een ruimte die meer aan een kerk – in het bijzonder de Geboortekerk van Bethlehem – doet denken, terwijl Maria ligt op een rustbed.

Jozef kijkt doorgaans niet blij. Maar wat hij doet is waarschijnlijk overwegen en wel het mysterie van de maagdelijke geboorte. Later zien we op Oosterse voorstellingen – denk aan onder andere iconen – bij de overpeinzende Jozef vaak een oud mannetje in schaapskleren afgebeeld; mogelijk een herder die hem vertelt over wat de engelen hem en zijn collega's hebben verkondigd over het Kind. Of is het Jesaja die Jozef herinnert aan zijn profetie dat de maagd een zoon zal baren?

Vanaf de hoge Middeleeuwen zien we in het Westen Jozef zelf steeds meer afgebeeld als een klein oud mannetje die zijn rol als 'voedstervader' vervult. Zo kan hij bij de kerststal zijn kous uittrekken om windselen voor het Kind te maken, een vuurtje aanblazen of een papje koken voor Jezus.

Of hij schijnt met een kaars of lantaarn bij. Dat laatste gaat terug op de H. Birgitta van Zweden (14de eeuw) die in een visioen in Bethlehem zag dat "een oude zeer eerbiedwaardige man" een kaars aan de wand van de Geboortegrot had bevestigd vlak vóór de bevalling van Jezus.

Vanaf de 14de eeuw groeit de devotie voor Jozef. Dat is vooral te danken aan de franciscanen en de karmelieten, onder wie de H. Teresa van Avila die in 1552 een door haar gesticht klooster aan Jozef toewijdde.

Vanaf de 16de eeuw verandert het beeld van Jozef. Zo uitte Johannes Molanus, professor theologie aan de universiteit van Leuven, kritiek op afbeeldingen van Jozef als een "oud onnozel manneke dat nauwelijks tot vijf kon tellen." Het Concilie van Trente gaf richtlijnen waaraan de uitbeeldingen van heiligen moesten voldoen. Jozef wordt dan steeds vaker jonger en krachtiger uitgebeeld én – dat is nieuw – alleen of samen met de kleine Jezus. Zo wijst Jozef in het enige bedevaartoord ter ere van hem in ons land (in Smakt bij Venray) Jezus – die nog maar net kan lopen – de weg.

De Contrareformatie (16de eeuw) bevorderde volksdevoties en Jozef werd daardoor een echte volksheilige. Onder invloed van de Jezuiten verspreidden zich – tot ver buiten Europa – voorstellingen van de 'aardse Drie-eenheid': Jezus staande te midden van Maria en Jozef.

Steeds vaker wordt ook het sterven van Jozef verbeeld (omringd door de volwassen Jezus en Maria) en wordt hij aangeroepen om een 'zalige dood'.

In de 17de eeuw – de tijd van de Barok – wordt zijn feestdag (19 maart) in heel de Kerk gevierd. In 1870 wordt Jozef uitgeroepen tot patroonheilige van de Kerk. Naast de bekende lelie krijgt hij in zijn hand ook een schip – als beeld van de Kerk – of een kerkmodel. In de neogotiek (19de eeuw) zien we Jozef – naast de volle haardos – ook weer met een kaal hoofd, maar nooit meer op de wijze zoals in de late Middeleeuwen. Vanaf die tijd heeft hij geregeld timmermansgereedschap bij zich.

In onze tijd zijn wij bekend met christelijke kunst die gemaakt is of wordt in andere continenten. Zo kennen we kerstgroepen uit Latijns-Amerika of Afrika met de huidskleur en kleding van het betreffende land. Jozef lijkt zich er senang bij te voelen. Dat kan ons niet verbazen, want hij kent de eeuwen door vele gedaantes. Maar nóg meer omdat hij weet: het Kind van Maria dat hem was toevertrouwd, is gekomen voor de mensen van alle tijden en plaatsen. En dat mag in beeld gebracht worden. Dat het (voor)beeld van Jozef ons moge inspireren om ook te koesteren en beschermen wie en wat God óns in het leven heeft toevertrouwd.

+ Herman Woorts,
hulpbisschop van Utrecht

Mgr. Woorts doceert christelijke kunst en iconografie aan de priester- en diakenopleidingen van het aartsbisdom Utrecht en het bisdom Breda.

RK Venray-app beschikbaar

Vanaf dit moment is de RK Venray-app beschikbaar! Bestemd voor alle parochianen van Venray-Smakt kan iedereen hem nu downloaden voor op de mobiel. Zoek hiervoor in de appstore naar 'RK Venray' of gebruik de QR-code op deze pagina.

In deze tijd waarin de mobiele telefoon niet meer weg te denken is en voor steeds meer zaken wordt gebruikt, biedt het ook nieuwe mogelijkheden om als kerk aanwezig te zijn op je smartphone. Met deze app richten we ons met name op onze parochieleden en op de versterking van onze gemeenschap. Juist nu er vanwege de corona uitbraak minder fysiek contact kan zijn is het belangrijk om op nieuwe manieren de verbinding met andere leden van de parochie te bieden.

De RK Venray-app biedt veel aanvullende mogelijkheden. Met de nadruk op 'aanvullend': ook de bestaande manieren van contact en communicatie zullen een plaats houden; denk aan dit blad, de nieuwsbrief, de website en andere vormen van communicatie.

Via de app blijf je op de hoogte van het **laatste nieuws**, kun je gemakkelijk geven aan de **collectes**, de **agenda** bekijken, **berichten** plaatsen of iemand **opzoeken**!

Wanneer de app is geïnstalleerd open je hem en maak je inloggegevens aan. Na het valideren van je e-mailadres kun je je profiel aanvullen en de app verder gaan gebruiken.

Wat kun je allemaal verwachten?

- o Berichtgeving over (belangrijke) zaken in de parochies.
- o Berichtgeving alleen naar de leden van een bepaalde groep (missen per kerk, jongeren groep, eerste communie, enz.). Berichten kunnen binnen deze groepen specifiek gericht worden aan de relevante leden.
- o Verspreiding van nieuws(brieven).
- o Aankondigingen van aankomende activiteiten.
- o Inspirerende teksten, video's of podcast, bijvoorbeeld die van de deken en kapelaan.
- o Een kalender met alle activiteiten beschikbaar.
- o Er kan aan de collectes worden gegeven.
- o Naast de collectes in de missen kunnen er speciale inzamelingsacties via de app worden aangeboden.
- o Een smoelenboek; iedereen kan zijn of haar eigen gegevens invullen en kiezen wat zij willen delen zoals foto, (e-mail)adres en telefoonnummer.

Deze algemene en groepsberichten zie je op je tijdlijn vanzelf voorbij komen.

Als je ergens op wil reageren, klik dan op het desbetreffende bericht. Onderaan zie je een balk 'Schrijf een reactie'. Tik hierop en na het invoeren van je bericht klik je op het pijltje rechts om de reactie versturen.

Zelf een bericht plaatsen doe je door bovenin naar de desbetreffende groep te gaan en te kiezen voor 'Schrijf een bericht'. Let op: berichten in de groep 'RK Venray' ziet iedereen.

Een apart tabje is ingericht voor de agenda. Afhankelijk van de groep(en) waarvoor je bent aangemeld, zie je hier bijvoorbeeld feestdagen, de komende missen en bijzondere activiteiten.

Naast de verschillende groepen is er ook de mogelijkheid om de collecte te voldoen met de app. Dit doe je door een saldo op te waarderen, waaruit je geld kunt besteden aan de collecte. Wanneer en hoeveel je geeft heb je zelf volledig in de hand.

Het geven is en blijft uiteraard anoniem.

Vragen, opmerkingen of suggesties?

Binnen de app zit je standaard al in de groep 'Eerste hulp bij deze app'. Hier is ruimte om alles te vragen over de app, en om opmerkingen en suggesties achter te laten.

Ontdek groepen

Onder het tabje 'Mijn parochie' staat een knop 'Ontdek'. Hieronder vind je de groepen die er allemaal zijn. Denk bijvoorbeeld aan de groepen Inspiratie, Weekend missen en Vraag de priesters. Zit er een interessante tussen? Klik dan op 'Vraag toegang'. Nadat de groepsbeheerder je aanvraag heeft goedgekeurd, kun je de groepsberichten en de agenda zien.

Geven via de app

Het geven via de app werkt via iDeal. Voor elke iDeal-transactie worden transactiekosten in rekening gebracht, en die willen we graag laag houden. Dat doen we door te werken met een saldo wat in de app wordt opgeslagen. Je laadt dan één keer een tegoed in de app waaruit je vanaf dat moment kan geven.

Zo werkt het

Je kunt in de app een bedrag kiezen waarmee je je saldo op wilt laden. Vervolgens stuurt de app je via iDeal veilig door naar de betaalomgeving van je eigen bank. Het door jou gekozen bedrag wordt dan automatisch naar de bankrekening van de kerk overgemaakt en weergegeven in de app. Per keer kun je een bedrag vanuit je saldo aan de collecte van jouw keuze geven.

Wat zijn de grootste voordelen van de collecte via de app uit een saldo?

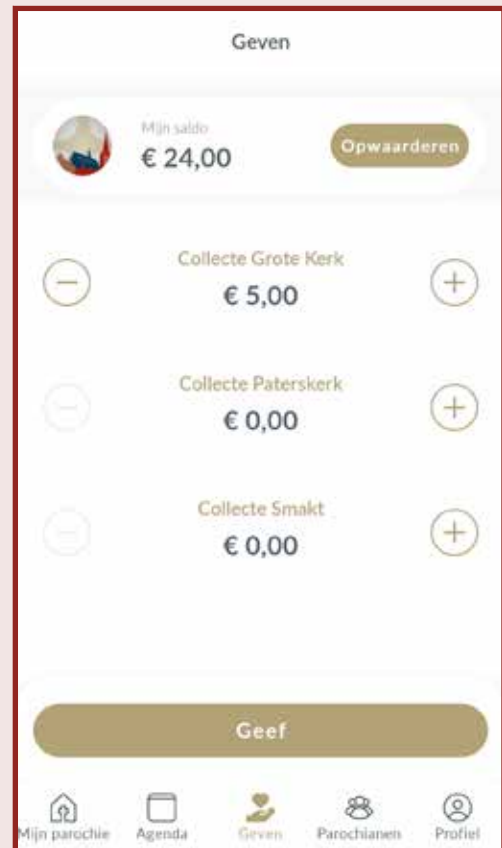
1. Geen contant geld meer nodig
Niet meer op zoek gaan naar wat contant geld voor de collecte. Met de app in de hand heb je altijd voldoende bij je voor in de (digitale) collectemand.
2. Met een saldo bespaar je transactiekosten
Door te werken met een saldo hoeven we de transactiekosten (à € 0,35) niet bij iedere collecte te betalen, maar alleen bij het opwaarderen.
3. Saldo = sneller
Geen gedoe met QR-codes of een bankrekening overtikken. Door een saldo op te laden hoef je maar één keer via je bank-app geld over te maken. Ook vanuit thuis kun je dan in het vervolg met één klik op de knop aan de collecte geven.

Kan ik ook geven aan een collecte zonder saldo?

Ja, dat kan. Dan betaal je wel elke keer de transactiekosten à € 0,35.

De kerk-app is gebouwd door het team van Donkey Mobile.

Martijn Houwen

TUHMAN DAKBEDEKKINGEN

Voor al uw dakwerkzaamheden

Keizersveld 71b • 5803 AP Venray • T 0478 533702

M 06-54366249 • info@tuhmandakbedekkingen.nl

WWW.TUHMANDAKBEDEKKINGEN.NL

Kinderpagina

Kom Heilige Geest, kom!

Op Hemelvaart is Jezus teruggegaan naar Zijn Vader in de Hemel. Jezus heeft de leerlingen beloofd dat ze niet alleen achterblijven; Jezus belooft een Helper. Deze Helper is de Heilige Geest. Pinksteren is het feest van de Heilige Geest. Het symbool van de H. Geest is een duif.

Woord van de Heer

Handelingen 2,1-11

Het is Pinksteren. De leerlingen van Jezus zijn samen. Maria, de moeder van Jezus is er ook bij. Plotseling komt uit de hemel een geluid alsof er een hevige wind opsteekt. Het huis waarin ze zijn, is er vol van. Daarna verschijnt er iets dat op vuur lijkt. Het vuur verdeelt zich in een soort tongen. De vuurtongetjes verschijnen boven de hoofden van de leerlingen. De leerlingen worden allemaal vervuld van de heilige Geest. Zij beginnen opeens te spreken in vreemde talen.

In Jeruzalem wonen mensen van over de hele wereld, met elk een andere moedertaal. Zij horen het geluid en gaan kijken bij het huis van de leerlingen. Ze horen de leerlingen spreken in hun eigen taal. Zij zijn heel erg verbaasd. Ze zeggen: "Dat zijn toch mensen uit het land Galilea?" Hoe kan het dat zij onze taal spreken? Wij zijn Parten, Meden en Elamieten, wij zijn bewoners van Mesopotamië, van Judea en Kappadocië, van Pontus en Asia, van Frygië en Pamfylië, Egypte en het gebied van Libië bij Cyrène, Romeinen, Joden, proselieten, Kretenzen en Arabieren, allemaal horen wij de leerlingen spreken in onze eigen taal. Ze spreken over Gods grote daden!

De Heilige Geest kun je voelen als een soort vuur; een vuur binnen in je. Hij maakt je vurig in je hart. Pinksteren is het feest van de Heilige Geest. Het feest van vuur. Daarom is rood de kleur van Pinksteren.

Kom
Heilige
Geest,
kom
Geest van
wind en
vuur.
Maak ons
vol van
Liefde.

Amen

Tekst: Hogenpreken.nl/MdM | Illustraties: Crafty Little Blessings

RK Kids.nl is afhankelijk van donaties.
U kunt RK Kids.nl steunen door een donatie over te
maken op NL04 INGB 0003 8898 42
t.n.v. IHGO (ANBI) o.v.v. RK Kids.nl

Gebruik van deze kinderpagina door parochies of organisaties
is alleen toegestaan voor abonneementhouders.
Een abonnement is kosteloos aan te vragen via RKKids.nl

Vuur uit
de Hemel

Kinderpagina

Het Koninkrijk van God

We lezen zo dat Jezus praat over het Koninkrijk van God. Het Koninkrijk van God is de wereld waarin mensen met God leven. Hoe zou die wereld eruit zien denk je?

Evangelie

Evangelie van Marcus 4, 26-34

Vandaag vertelt Jezus over het Koninkrijk van God. Hij zegt tegen de mensen: "Willen jullie weten hoe het gaat met Koninkrijk van God? Denk dan aan een boer die zaadjes op zijn land strooit. Hij doet dat en wacht af. Hij slaapt en staat weer op. Nachten en dagen gaan voorbij. Ondertussen kiemt het zaad en het plantje begint te groeien. De boer weet niet hoe. De aarde doet het vanzelf, uit eigen kracht. Eerst de groene halm, dan de aar, dan het volgroeide graan in de aar. Als het graan rijp is, hakt de boer het graan af met een sikkel. Dan is het tijd voor de oogst."

Jezus vertelt nog verder: "Waar kunnen wij het Rijk van God mee vergelijken? Het lijkt op een mosterdzaadje. Als je dat in de grond stopt is het wel het allerkleinste zaadje op aarde. Als het eenmaal is gezaaid komt het omhoog en het wordt groter dan alle andere planten in de tuin. Vogels bouwen dan nestjes in die boom."

Kleine goede daden

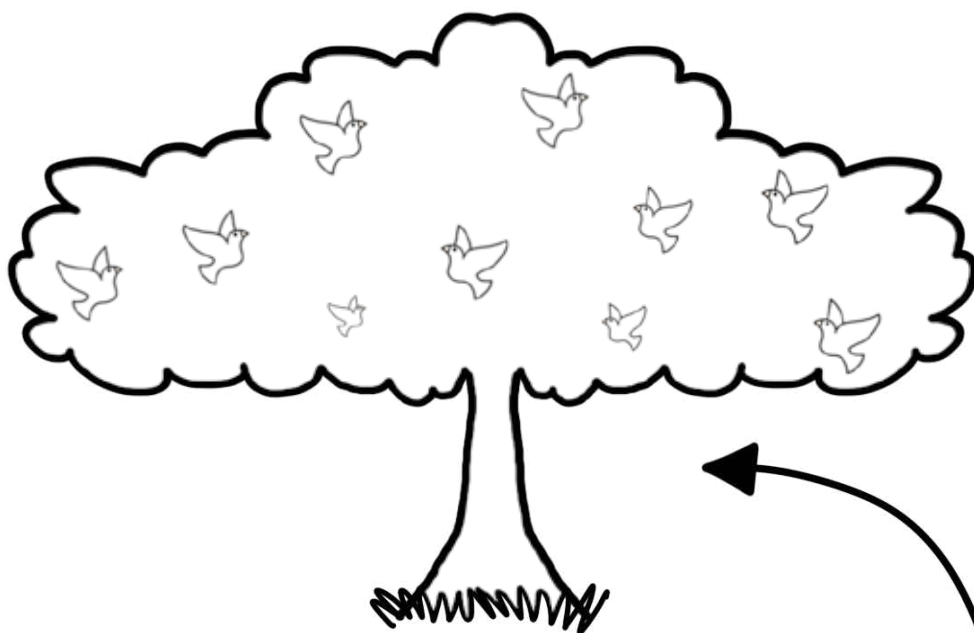
Jezus zegt dat het met het Koninkrijk van God gaat als met een mosterdzaadje; een piepklein zaadje. Als je het in de grond stopst wordt het een grote plant. Zo gaat het ook met het Koninkrijk van God. Het begint met piepkleine dingen die God laat uitgroeien tot iets groots. De mosterdzaadjes van het Koninkrijk van God zijn de goede dingen die wij voor anderen doen. Ook al zijn ze nog zo klein.

Goede God,

Dank u voor alle goede dingen. Ik wil graag helpen om te bouwen aan uw Koninkrijk. Ik wil mijn best doen om kleine goede daden te doen. Wilt u mij daarbij helpen? En wilt u mijn kleine goede daden laten groeien?

Amen

RK Kids.nl is afhankelijk van donaties. U kunt RK Kids.nl steunen door een donatie over te maken op NL04 INGB 0003 8898 42 t.n.v. IHGO (ANBI) o.v.v. RK Kids.nl

Gebruik van deze kinderpagina door parochies of organisaties is alleen toegestaan voor abonneementhouders. Een abonnement is kosteloos aan te vragen via RKKids.nl

Wil je wel geloven dat het groeien gaat

Wat we van monniken kunnen leren... (3)

De monastieke wijsheid blijkt niet alleen talloze eeuwen te hebben overleefd, maar ook te midden van een geseculariseerde wereld uitermate waardevol te zijn. Telkens weer zoekt de monnik naar een goed evenwicht en de juiste afstand ten opzichte van wat er gebeurt. Deze zoektocht naar de binnenkant van de werkelijkheid biedt een ideaal tegengewicht tegen de snelheid, het lawaai en de prestatiedrang die onze cultuur kenmerken. We putten in dit blad graag uit dit mooie boekje, dat we van harte aanbevelen. Erik Galle, In de leer bij de monnik.

7. Geliked

De basiszekerheid die we als mens nodig hebben, is dat we werkelijk bemind worden. In tijden van sociale media, ben ik bang dat mensen zich vergissen in de barometer hiervoor. Je wilt niet weten hoe vaak sommigen het aantal likes checken van een bericht dat ze op facebook hebben gepost. Net alsof daaraan af te lezen is hoe groot de liefde van anderen is. We spreken van facebookvrienden. De term vriend is hier eigenlijk een vreemde eend in de bijt. Want aan echte vrienden toon je niet alleen de mooie plaatjes en je deelt niet alleen de meest fantastische momenten met hen. Liefde zorgt ervoor dat je ook kwetsbaar kan zijn. Monniken verbinden het tonen van kwetsbaarheid met het groeien in nederigheid. Hun basiszekerheid daarbij is dat ze door God nooit gedefriend worden.

Iemand graag zien is een kant van de medaille. Zich graag laten zien, is de keerzijde. In de praktijk is dit tweede vaak heel wat moeilijker dan het eerste. Al snel komt angst ons aan de mouw trekken, met de vraag of de ander ons werkelijk zo graag ziet als hij beweert.

Sommigen vinden het een vreemde uitspraak in het Evangelie, dat we de naaste moeten beminnen als onszelf. Omdat er indirect gezegd wordt dat de liefde voor onszelf belangrijk is. Ze vragen zich af of dit niet neigt naar egoïsme? Maar ze vergissen zich. Het is vaak een echte leerschool om van onszelf te houden. Onze mooie kanten graag zien, dat is een fluitje van een cent. Dat doen we spontaan al. Onze mindere kanten leren beminnen, dat is andere koek. Als we die stukken van onszelf al onder ogen durven zien, schuiven we de opdracht om ervan te leren houden steeds weer voor ons uit.

Een monnik loopt het risico dat hij in de mate waarin hij het licht van Gods liefde sterker toelaat, een steeds scherper zicht krijgt op zijn eigen armoede. Als hij verder die weg durft op te gaan, brengt dit hem op een bepaald moment tot bij een breekpunt. De barsten in zijn zelfbeeld nemen zulke vormen aan dat dit onherroepelijk in elkaar stuikt. Hoe hij zichzelf zag, ligt plots helemaal in gruzelementen. In een eerste moment is dit onvoorstelbaar pijnlijk. Het is of hij een vreemde wordt voor zichzelf. Maar de monnik die in die leegte blijft staan, kan de ervaring opdoen dat het goed is zo. Dat dit zelfs een moment van genade is. De monnik die in alle naaktheid voor God weet te staan en niet wegloopt, die heeft vaste grond bereikt om op te staan. Benedictus wijdt niet voor niets in zijn Regel een hoofdstuk aan de nederigheid. Zo fundamenteel vindt hij die. Dat gaat over deze plek. De plaats waar de monnik zichzelf laat beminnen zonder dat hij zijn armoede wegmoffelt. Wie groeit in nederigheid maakt een beweging die tegengesteld is aan wat we met groei vereenzelvigen. In plaats van te stijgen op de ladder, daalt hij af. Elk moment van groei is een trede naar beneden komen. Is er geen trede meer onder, dan bevindt de monnik zich op de plek waar God zich

openbaart. Het is of hij eindelijk begrepen heeft wat Jezus al tot Zacheüs riep: 'Kom vlug naar beneden, naar de grond. Ik wil in uw huis te gast zijn'.

Er moet licht zijn, roept Gij uit, en duwt zonder enig overleg de stenen omwalling weg, die ik rond mezelf had gebouwd. Ik voel me bekocht. Veel te veel ruimte heb ik U gegeven. Ik had mezelf nooit helemaal uit handen mogen geven. Als een rietstengel tril ik en ik beef omdat ik door uw licht voor het eerst mijn diepste naaktheid aanschouw. Hoe kwetsbaar en broos ben ik toch. Ik ben een smeekgebed dat roept om U, een rauwe kreet vanuit de diepste put waarin ik ben, die ik ben. Als een pasgeboren vogel in zijn nest voel ik me, overgeleverd aan wat ik als voedsel zal krijgen. Gij stelt me gerust en zegt me dat Gij mijn honger kent en mijn naaktheid, die belooft Gij te zullen bedekken met Uzelf als met een kleed...

8 Verborgen openheid

Mensen doen tegenwoordig de vreemdste zaken om in de kijker te lopen. Het is alsof op hun voorhoofd de zin geschreven staat: heb je mij gezien? Zo vertellen ze bijvoorbeeld zonder enige schroom voor de camera de meest intieme zaken. Op die manier krijgen ze de nodige aandacht, dat klopt. Maar meestal werkt iets sensationeels als een strovuur, het dooft snel uit. Onze smartphone en tablet weten via een ingebouwde gps de exacte plaats waar we ons bevinden. Er zijn mensen die dit delen met anderen zodat ze van elkaar steeds weten waar ze zijn. Deze manier van leven staat in schril contrast met de keuze van

monniken. Voor een leven in verborgenheid. Ze sluiten zich niet af van de wereld, ze verbergen zich niet moedwillig. Maar door te kiezen voor een eigensoortige anonimiteit getuigen ze dat het hen menens is. Ze zijn ervan overtuigd dat het gezien worden door God, hen tot iemand maakt.

Verborgenheden en openheid sluiten elkaar niet uit. Maar die openheid wordt bij monniken eerst en vooral ontsloten vanuit de diepte. Het doet mij denken aan het aanleggen van een waterput. Daarbij moet je blijven boren tot je aan een laag komt

waar het water zich bevindt. Dit is geen eenvoudige klus. Soms moet je door verschillende harde lagen heen vooraleer dat lukt. De stilte is de boor waarmee de monnik

aan de slag gaat. Maar

hoe weet hij waar te boren? Hij gelooft erin dat de liefde die hij van God ontvangt, hem steeds dichterbij de bron ervan.

Mensen die een abdij bezoeken hebben de ervaring dat ze in een oase terecht komen. Dit voelt vooral zo omwille van het grote contrast met hun dagelijks leven dat zich vaak afspeelt in drukte en lawaai. Ze ervaren welk een weldaad het is zich eens af te sluiten voor alle prikkels van buiten en de verborgenheid te betreden. Anders is dat voor de monnik zelf. Voor hem is deze woestijn zijn biotoop. Hij wil antwoord zijn op God, maar tegelijk blijft hij een open vraag om zijn liefde. Door te kiezen voor een leven in verborgenheid zet hij alles daarop in.

De monnik leeft vanuit een geheim en tegelijk kan hij dat geheim niet voor zichzelf houden. Hij wil getuigen van de

'Hij gelooft erin dat de liefde die hij van God ontvangt, hem steeds dichterbij de bron'

kracht die verscholen ligt in het leven vanuit een sterke gerichtheid op God. Daarvoor zet hij zelf een stap opzij. Mij doet dat denken aan een raam. Dat geeft uitzicht op wat er zien valt als je erdoor heen kijkt. Als een raam gevoelens kon hebben, dan ben ik ervan overtuigd dat het blij zou zijn als iemand door hem heen kijkt. Het levensdoel van een monnik ligt in die lijn. Hij wil dat men door hem kan kijken en zo God op het spoor komt. Dat is ook de diepere reden van de verborgenheid van zijn leven. Het gaat niet om hem, doorverwijzer zijn is zijn identiteit. Dat de monniken bij hun professie een andere naam aannemen, vind ik een mooi symbool daarvan. Een naam vaak met een zending. Dit drukt krachtig de ervaring uit dat zij zichzelf beschouwen als opnieuw geboren door zich aan God te geven.

Zijn als een raam en zelf verborgen blijven, dat klinkt heel wat gemakkelijker dan dat het in werkelijkheid is. Elke monnik kent periodes in zijn leven dat hij het moeilijk vindt om zelf niet gezien te worden door anderen, om de aandacht steeds weer verder te brengen dan zichzelf. Hij ontkomt niet aan de natuurlijke gerichtheid van de mens op zichzelf. Het is een strijd om in verborgenheid te leven en als de spots op hem gericht worden steeds te antwoorden: dat is wat God door mij gedaan heeft.

Wanneer ik de binnenkamer betreed van mijn hart, sluit ik de deur achter mij. Mijn leven in U is een verborgen leven. Deze diepe eenheid met U krijgt een ander nooit rechtstreeks te zien. De vruchtbaarheid van wat ik doe God, vertrouw ik aan U toe. Dat mensen U mogen herkennen in wat ik doe en wie ik ben, verheugt mij. Mijn dankbaarheid om wie Gij zijt is groot. Niet liever wil ik dan met mijn leven een lofzang zijn voor U. Ik kan niet zwijgen over U veel te vaak al deed Gij mijn hart al opspringen. Van U wil ik leven. Van U wil ik zijn. Word maar groter in mij, ik ruim plaats.

9. Waan van de dag

Als een mening in een twitterbericht van maximum 140 tekens wordt samengevat, dan moeten we niet verwonderd zijn dat elke nuance zoek is. Tel daar nog eens de snelheid bij van de berichtgeving en een mens zou van minder de pedalen verliezen. Het is niet voor niets dat we voortdurend het gevoel hebben achter de feiten aan te lopen. Onze aandacht is versnipperd. Net wanneer we ons willen verdiepen in iets is er weer ander nieuws. De informatiestroom stopt nooit. We doen ontzettend ons best om met alles mee te zijn. We lopen onszelf voorbij terwijl iets dat nu hot is, enkele dagen daarna helemaal van de nieuwsradar kan verdwenen zijn. Is wie hier niet aan meedoet wereldvreemd? In abdijen werpt men een duidelijke dam op tegen het verdrinken in de waan van de dag.

In de wereld zijn en niet van de wereld zijn. Deze op het eerste gezicht ogenschijnlijke tegenstelling, tracht de monnik te beleven. Dit houdt de duidelijke keuze in om twee zaken niet te doen. Zich volledig afsluiten voor de wereld of er helemaal in opgaan. Een monnik is ervan overtuigd dat tussen die beide uitersten zich de levensstroom bevindt. Meer zelfs: hij vindt dat zijn identiteit zich uitgerekend in dat middenveld bevindt.

Neemt de monnik teveel afstand van de wereld, dan groeit de verleiding om steeds vaker een negatief oordeel te vellen over wat er allemaal in de maatschappij gebeurt. Hij zet zich dan boven de wereld, net alsof hij er zelf geen deel van uitmaakt. Wie de draden met de wereld helemaal doorknipt, zaagt de tak af waar hij zelf op zit. Maar doet de monnik het tegendeel en schrappt hij de afstand dan verwaarloost hij het eigene van zijn monnikenroeping. Die bestaat in de kunst om steeds een kritische afstand te bewaren ten opzichte

van de heersende cultuur. Deze lege ruimte staat symbool voor de keuze om God het laatste woord te geven. Het is kiezen zich niet zomaar te conformeren aan zijn omgeving en de verwachtingen van een maatschappij, maar zich te laten inspireren door God.

Het is of de monnik een vraagteken heeft ingeslikt en zich voortdurend af vraagt waar zich het goede evenwicht bevindt. Waar loopt de gulden middenweg tussen te dicht en te ver af? Deze wijsheid berust niet louter op een psychologisch inzicht maar heeft ook diep gelovige wortels. Als God mens geworden is, dan is Hij wel helemaal in de wereld gekomen, maar toch is Hij nooit

van de wereld geworden. Jezus kwam uit God en was tegelijk helemaal mens. Deze unieke combinatie als voorbeeld nemen, beschouwt de monnik als zijn diepste roeping. Daar is hij heel zijn leven zoet mee.

Dat monniken als wereldvreemd omschreven worden, zegt veel over de weerstand van wie dit beweert. Ik vraag me af waarop die steunt? Want in een wereld waar een eigen standpunt heilig is, moeten mensen die ervoor kiezen om een kritische afstand in te bouwen ten opzichte van een heersende cultuur toch niet als wereldvreemd weggezet worden? De waan van de dag doorprijkt een monnik door zich om te keren, weg van de verleiding om zijn zelfbeeld te laten vormen door wat voorgekauwd is en voorgesteld wordt als belangrijk. Een monnik is iemand die alles toetst en weegt op de weegschaal van het Evangelie. Vele zaken worden te licht bevonden.

Gij leert me elke dag opnieuw, God, dat een relatie bestaat uit de combinatie van afstand en nabijheid. Steeds opnieuw laat Gij me dit ervaren. Ik kan zo verlangen naar U en toch verbergt Gij U. Ik kan soms sterk uw nabijheid voelen maar dan trekt Gij U plots terug. Dat Gij me op dat vlak niet spaart, zegt me hoe belangrijk Gij dit vindt. Gij zijt de bodem waarop ik wandel, de zon op mijn gezicht, maar ook de wind die me bijna omver blaast. Gij zijt herinnering en verlangen, in elkaar verweven. Zo leer ik U kennen en ik zoek U, zelfs als ik U zo vaak al mocht vinden.

Erik Galle

In memoriam

Han Kaanen

Op 27 maart jl. is in de leeftijd van 64 jaar Han Kaanen overleden. Hij was al geruime tijd ziek maar bleef ondanks deze ziekte nauw betrokken bij het wel en wee van zijn Kerk.

Van maart 1995 tot maart 2011 was Han lid van het kerkbestuur in Venray-Centrum. Aanvankelijk namens de Vredeskerk en vanaf 2001 ook namens de Paterskerk.

Hij leefde mee met het verdriet van de parochianen toen de Vredeskerk aan de eredienst onttrokken werd. Als kerkmeester woog hij emoties en omstandigheden en concludeerde dat, ook vanuit de financiële invalshoek, sluiting de enige optie bleef.

Namens het kerkbestuur was hij bestuurslid van de Stichting Beeldenschat van de Grote Kerk, ook na beëindiging van zijn kerkmeesterschap in 2011.

Han was een sociaal, vriendelijk en integer mens, een heer in alle opzichten. Zo zal hij in onze herinnering voortleven. Hij is begraven in de geboorteplaats van zijn vrouw in Frankrijk.

We wensen zijn gezin en familie veel sterkte toe in deze tijd van gemis.

Papa-dag

Papa-dag!

Sint Jozef **Smakt** zondag 27 juni 2021

Papa-dag... zo goed en kwaad als het kan je (aankomend) vaderschap combineren met je werkend bestaan. Maar in het geloofsleven in je gezin is het niet anders: kinderen komen thuis met vragen of lezen graag bekende Bijbelverhalen en willen daarover vragen en vertellen. Of ze staan voor hun Eerste Heilige Communie of Vormsel...

Hoe kun je er mee omgaan? Wat kan geloof in jouw gezin betekenen? Hoe kan het je gezin tot zegen zijn?

In dit bijzondere **Sint Jozefjaar** zijn we bij Sint Jozef in **Smakt** (het enige St. Jozefbedevaartsoord in Nederland!) aan het juiste adres om ons te laten inspireren. Alle papa's zijn uitgenodigd voor deze **papa-dag**: een moment van rust en bezinning, viering en ontmoeting.

Voor wie dicht betrokken is, maar ook voor wie normaal de kerkdeur niet meteen plat loopt...

11.00 uur	deelname aan de zondagsmis Smakt
12.00 uur	tijd voor een broodje (to go Pelgrimshuis)
13.00 uur	korte inleiding en gesprek deken Smeets
	wandeling
15.00 uur	korte Jozefviering
15.30 uur	koffie, of iets anders (to go Pelgrimshuis)

Aan de dag zijn geen kosten verbonden, lunch voor eigen rekening, vrije gave wordt gewaardeerd. Aanmelden ed.smeets@hetnet.nl

Inrichting torenkamers

Sint-Petrus' Bandenkerk Venray

Na afronding van het project Rondje Kerk, de restauratie van Sint-Petrus' Bandenkerk Venray, worden momenteel de gerenoveerde torenkamers opnieuw ingericht. In de toren zijn tijdens de restauratie onder andere de wanden geschilderd en nieuwe luiken geplaatst die voldoen aan de Arbowetgeving. Ook zijn de vloeren geëgaliseerd. Hieronder een beknopte historie van de bouw van de toren en een aankondiging over de nieuwe inrichting van de torenkamers.

Historie

De toren van de Grote Kerk kent een rijke geschiedenis. Na het opblazen van het gotische bouwwerk aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, werd in de jaren zestig besloten de toren te herbouwen. Het ontwerp uit 1962 is van architect Ir. J. Kayser. Het ontwerpen van de nieuwe toren was geen gemakkelijke opgave. De toren moest worden aangepast aan de herbouwde kerk en tegelijkertijd een eigentijds monument worden. De toren werd door bedrijven als Gebr. Janssen N.V., Bouwmij Janssen, de gebroeders Pluym uit Deurne, Hubaer Schaeffers en Hendrik Relouw gebouwd.

Inrichting

De toren bestaat uit zeven stukken: de entree tot aan de torenkamer, de torenkamer tot het eerste dek, drie trappenkamers tot de klokkenkamer, de klokkenkamer tot de trans, de trans tot de spits, de spits tot het kruis en de haan, het kruis en de haan. De klokkenkamer herbergt het carillon of het klokkenspel. De Grote Kerk heeft vijf luidklokken, waarvan er drie zijn opgenomen in het in totaal vijftig klokken tellende carillon.

Foto: Jolijn van Goch

De gerestaureerde torenkamers worden opnieuw ingericht. In de eerste kamer komen zit-/knielstoelen uit de kerk te staan. In de derde torenkamer komt een doek te staan (3 x 1,5 meter). Hierop komt een tekst te staan van de nabestaanden van soldaten die zich tijdens de Tweede Wereldoorlog in de toren verscholen hielden. In de vierde torenkamer komt een biechtstoel met kerkbanken te staan. Ook worden er twee glas-in-loodramen opgehangen, waarachter verlichting brand. De ramen komen uit het huis van Monseigneur Goumans, aan het Mgr. Goumansplein. De inrichting krijgt nog een verdere invulling.

Sponsoring

Ondanks dat het restauratieproject Rondje Kerk is afgerond, kunt u nog steeds bijdragen aan het behoud van Sint-Petrus' Bandenkerk Venray. Erfgoed vormt onze referentiekaders en onze identiteit. Door het adopteren van een traptrede draagt u bij aan het voor de toekomst veiligstellen van deze Venrayse trots. Voor meer informatie kunt u een kijkje nemen op sociale media (@grotekerkvenray) of contact opnemen met Michael Claessens van Stichting Carillon (michaelcl@home.nl of 06- 26 79 54 44).

Pim van Goch

Hoe koester je een monument?

Rijksmonument de Rooms Katholieke kerk Sint Johannes de Doper te Merselo is een op het oosten gerichte eenbeukige zaalkerk, die in 1890 werd gebouwd naar het ontwerp van de Venlose architect Johannes Kayser.

Als koor gebruikte Kayser één travee en het koor van de bestaande vijftiende eeuwse laatgotische kapel. Daarna werd door hem een hoger en breder neogotisch schip, met een toren, aangebouwd. Behoud van zulk monument lukt alleen door vooral regelmatig zo maximaal mogelijk te investeren in onderhoud.

Wat is maximaal: De R.I.M. (Rijksdienst instandhouding monumenten)hanteert als maximaal te subsidiëren bedrag en bepaald percentage van de herbouwwaarde van het monument, welk voor onze kerk uitkomt op ongeveer € 150.000,- per 6 jaar. Dan wordt er een periodiek instandhoudingsplan gemaakt over die betreffende periode. De overheden subsidiëren 70% van het bedrag, dus 30% moet opgebracht worden door de parochie zelf, welk neerkomt op ongeveer € 7500,- jaarlijks.

Merselo, 1100 inwoners, heeft dit altijd op kunnen brengen door een relatief goede gezinsbijdragen, ook waren er enkele bewoners die buiten deze bijdrage specifiek bijdroegen alleen voor het kerkgebouw.

De aanpak van zo'n instandhoudingsplan kan grillig verlopen. Van het huidige 6 jarenbudget, 2020 tot 2025, besteden we dit jaar €110.000,-, dus de resterende periode rest alleen nog b.v. regulier dak onderhoud en schilderwerk.

De dit jaar uit te voeren werken zijn het vervangen stucwerk in de kerk, schip en koorgedeelte, tot onderkant ramen, en herstel metsel en voegwerk van de toren.

Nogal flinke klussen, denk aan verwijderen huidig stucwerk (stof ect.) en het in steigers zetten van de toren. Maar het is hard nodig, het afbrokkelende stucwerk was al lang voor velen een doorn in het oog, en bovendien worden de muren door een dikke laag cementmortel enorm versterkt. We zullen nogal wat overlast hebben tijdens deze klussen, maar voor wat hoort wat, zeer zeker voor onze mooie kerk.

Dus het antwoord op de vraag; Hoe koester je een monument is; door volle inzet en regelmaat in het onderhoud.

Huub Muijsers, Merselo

Acht beelden ‘op retraite’ in Maastricht

Dames en heren,

Graag wil ik u even informeren over de restauraties van beelden uit onze kerk die op dit moment uitgevoerd worden in Maastricht. Daar is onze “vaste” restaurateur dhr. Arnold Truyen druk bezig met het schoonmaken, restaureren en conserveren van een achttal beelden. Tevens worden schadelijke insecten onschadelijk gemaakt. Deze restauraties werden mogelijk dankzij subsidies die we kregen van de provincie Limburg en de gemeente Venray. Hartelijk dank daarvoor! Natuurlijk moest er ook nog eigen geld van de stichting bij.

Wie zijn er weg?

Dat zijn de beelden van Petrus en Paulus (19e eeuw die achter in de kerk onder het oksaal staan en Paulus (16e eeuw). Dit laatste beeld is van zandsteen en weegt ruim 300 kg! Dit zijn drie grote exemplaren. Daarnaast zijn de beelden van Rochus, Petrus, de Piëta, Christus op koude steen en twee kleine beeldjes van Maria ‘op retraite’.

We hadden gehoopt dat deze beelden voor Pasen terug zouden zijn, maar helaas. De beelden van Petrus en Paulus (19e eeuw) zijn van zacht linden hout en daardoor meer toegankelijk voor insecten. De bestrijding hiervan door vergassing kost meer tijd.

Het transport van deze beelden gebeurt door een bedrijf dat gespecialiseerd is in museaal vervoer. Een auto met klimaatbeheersing en stevige transportkoffers. De vracht is dan tevens verzekerd. Van elke restauratie wordt een uitvoerig rapport geschreven en met foto's verduidelijkt. Links een foto van het beeld voor het transport (gemaakt door Leonie Cals).

Uit het restauratieverslag van Paulus 16e eeuw (tekst en foto's rechts (het beeld na de restauratie), door A. Truyen).

“De rechterhand zat los en is weer vastgezet met een lijm op basis van PVAc. Deze is ten alle tijden te verwijderen door het inspuiten met een klein beetje aceton. De naad die zichtbaar was tussen de baard en de schouders is opgevuld met een vulling op basis van BEVA en hierna geretoucheerd met Golden acrylics. Lacunes in de mantel zijn zoveel mogelijk opgevuld met een vulling op basis van gekleurde was/hars. De kleurstof betreft hier micapoeder in de kleuren goud. Vullingen zijn niet aangebracht op de onderliggende blauwe kleur lagen. De naad tussen het houten zwaard en het deels stenen restant van het zwaard zijn opgevuld met BEVA vulling en geretoucheerd met Golden acrylics. De voeten zijn schoongemaakt met White spirit. Donkere plekken zijn geretoucheerd met Gamblin Colors. Het gezicht en de handen konden niet schoner worden omdat er op de huidige kleuren die in de 19de eeuw zijn aangebracht een patinalaag voorkomt die hoort bij deze uitmonstering. Op de voeten was een andere kleur aangebracht met gekleurde waslagen die eenvoudig verwijderd konden worden. Na deze restauraties kunnen deze beelden er weer een tijdje tegen en heeft het volgende project zich al aangekondigd: de restauratie van het corpus dat in noordelijke ingang hangt. Maar dan moeten we eerst nog flink sparen of erven.

Jan van Casteren,

Voorzitter van de stichting Restauratie Beeldenschat

Marthoma's Youtubekanaal

Een tijd geleden is kapelaan Marthoma begonnen met video's uploaden op een eigen Youtubekanaal. Dit zijn niet zo maar video's: in elke video vertelt Marthoma op een leuke manier één van de preken van afgelopen tijd, met persoonlijke verhalen tussendoor. Hij maakt zijn eigen mooie teksten, en brengt hiermee wijze boodschappen over.

Als je benieuwd bent naar deze filmpjes, neem dan een kijkje op zijn Youtubekanaal genaamd 'Marthoma Sanu'. De filmpjes heten: 'Het mooie van het geloof'.

Even babbelen...

...met mij natuurlijk, as usual!

Soms heb je van die dagen dat het allemaal een beetje tegen zit. Iedereen heeft zo zijn 'ups and downs'. Niks mis mee. Maar stel je eens voor dat je blijft hangen in een 'down', en dat het je niet lukt om er zelf uit te komen. Dat je energie langzaam wordt opgeslokt door de negativiteit die je ervaart en dat je alsmaar dieper zinkt zonder het door te hebben. Menig mens zal hierover kunnen meepraten, veel mensen ervaren tegenwoordig helaas depressieve gedachten. De wereld wordt er niet makkelijker op, en het blijven aanpassen aan de soms vervormde wereld van nu kan een enorme uitdaging zijn. Een uitdaging die soms gepaard gaat met meer neerslachtigheid dan je zou willen. Als dit je overkomt, weet dan dat je niet alleen bent. Er zijn veel mensen die hetzelfde ervaren als jij en het leven soms ook niet meer zien zitten. Je bent niet gek, je bent niet raar. Je bent gewoon een mens met gevoelens. Hulp zoeken is ook niet raar. Sterker nog: ik raad het zeer aan om professionele hulp te zoeken. Mij heeft het destijds fantastisch geholpen en ik wens iedereen het gelukkige gevoel toe dat ik nu ervaar mede dankzij deze therapie!

Mocht therapie nog te ver weg liggen voor je, zoek dan iemand anders waar je je verhaal bij kwijt kunt en waardoor je kunt worden gesteund. Er zijn waarschijnlijk meer mensen die je begrijpen, dan je denkt. Praat erover, huil erover, doe wat goed voelt voor jou! Zoek steun bij de mensen om je heen, en bovenal: zoek steun bij je geloof. God is er voor jou, altijd en overal. Hij is bij je, Hij kan je horen. Vraag Hem steun als het even niet meer gaat, als je het even niet meer ziet zitten. Geloof in Hem en bid, want het komt uiteindelijk goed. Echt waar. Blijf vertrouwen op je geloof, op God, want Hij houdt van je!

Mocht je mensen kennen met depressieve gevoelens en gedachten, probeer er dan voor deze mensen te zijn: te luisteren, te steunen, liefde te geven. Bid voor ze tot onze liefhebbende God. Net als dat ik bid voor mijn vriendinnen die op dit moment een moeilijke tijd doorgaan. Dat ze gesteund mogen worden en de liefde mogen ontvangen die ze nodig hebben.

*Veel liefs,
Marloes*

Ik geef de pen door aan...

...is een telkens terugkerend artikel in "Samen Kerk". Dit keer is het mijn beurt om een bijdrage te leveren. Ik ben Jan van Casteren en woon sinds 1965 in Venray. Destijds voor mij een plaats in het 'verre' Limburg. Dat ik, samen met mijn vrouw, hier kwam wonen, was min of meer toevallig. Mijn militaire uniform wilde ik na een jaar zo snel mogelijk verruilen voor een "burgerpak". Een van de vele sollicitatiebrieven was gericht aan het schoolbestuur van de Petrus Bandenschool in Venray en leidde tot een benoeming aan deze school. Op zaterdag afzwaaien en op de daaropvolgende maandag 46 jongens van de eerste klas voor mijn neus! De eerste ervaringen met een eigen klas waren prettig en vooral erg leerzaam. Het was voor ons beiden ook de eerste kennismaking met Venray. Wij voelden ons snel thuis. Na een aantal jaren stapte ik over naar het voortgezet onderwijs en tot mijn pensioen ben ik daar werkzaam gebleven. Leraar, adjunct-directeur, directeur en lid van de centrale directie van het Raayland College. Een onderwijsloopbaan waar ik met plezier en voldoening aan terug kan denken. Gedurende deze jaren ben ik ook als bestuurslid actief geweest in Venrayse en regionale besturen en landelijke (onderwijs-) organisaties. In 2002 nam ik afscheid van het onderwijs.

Vrijwel direct na mijn pensioen kwam ik in contact met Toon den Brok. Via hem raakte ik betrokken bij de activiteiten in en rond de Grote Kerk. Met het parochiearchief, met de suppoosten en met de "Stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat van de Sint Petrus' Banden Kerk". Deze laatste was net bezig met het uitgeven van "De Kathedraal van de Peel". Omdat de teksten door drie leden werden geschreven, was enige bewerking hiervan gewenst. Samen met twee andere leden, heb ik de teksten bewerkt waardoor de stijlverschillen bijna zijn verdwenen. Voor het maken van de foto's moest een aantal beelden van de sokkel en van een groot aantal ken ik nu ook hun gewicht. Het uiteindelijke resultaat : een prachtige uitgave. Dit alles was de aanleiding dat ik me ging verdiepen in de geschiedenis van de kerk en met name in die van de beelden. Kort na de uitgave kwam de vraag om meer informatie over de kerk en haar schatten. Een website van de stichting werd gemaakt, waarbij ik samen met een ander bestuurslid de teksten schreef. Van een handzaam boekje voor de bezoekers verzorgde ik de tekst, net als die van de informatiebordjes onder de beelden in de kerk. Op enig moment vroeg Toon den Brok mij om ook rondleidingen in de kerk te geven. Een zeer boeiende activiteit dat ik nog steeds met veel plezier doe.

Ondertussen was ik bestuurslid geworden van de Stichting. Het kerkbestuur heeft aan deze stichting de zorg voor de conservering, de restauratie en het onderhoud gedelegeerd van de beelden en andere voorwerpen. De stichting is daarvoor ook financieel verantwoordelijk en het verkrijgen van de nodig financiën is een aparte, bijkomende opdracht en zorg. Sinds enkele jaren mag ik voorzitter zijn van het bestuur dat gevormd wordt door enthousiaste mensen, die betrokken zijn bij ons geweldige religieuze en culturele erfgoed.

Bijzonder waren de activiteiten rond het plaatsen van twee nieuwe glas in lood ramen: het raam van Petrus' Banden en het raam dat toegewijd is aan Elisabeth van Thüringen. De speurtocht naar de herkomst van het oude paneel van Elisabeth in dit raam, heeft mij veel uren gekost. De realisering van het derde raam de "Wederopbouw", was in handen van de opdrachtgever.

Onder de vlag van de stichting zijn ook de suppoosten actief. De groep mag ik deze coördineren. Meer dan vijftig vrijwilligers zijn tijdens de periode tussen Pasen en 1 november in de kerk als gastvrouw, gastheer aanwezig. (Nu is corona een spelbreker.) U zult zich misschien afvragen: is 'de kerk' het enige wat Jan boeit. Maakt u geen zorgen. Er zijn nog genoeg andere dingen en hobby's. Kinderen en kleinkinderen, fietstochten, tuin en een stads- en museumbezoek. Corona verhindert vooral de laatste activiteiten, maar ook de deelname aan de bijeenkomsten van Probus Alter en de bridgeclub. Kortom: al met al zijn mijn dagen gevarieerd en boeiend gevuld.

En ik geef de pen door aan Wim Peeters, voorzitter van de stichting "Carillon"

Jan van Casteren

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - pastorie-grotekerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag dinsdag en vrijdag,
van 9.30 tot 11.00 uur, telnr.: 0478-550740;
stipendium: € 12,50 voor missen op
weekdagen, € 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Voorzitter comité kerk- bijdrage: dhr. F.
Welschen.
Penningmeester beide parochies: Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19:15 uur
Zondag: 9.30 uur

Huwelijk

29-05-21 Harm Nijssen & Tirza Kasamira
Frederica

Dopelingen

16-05-21 Niene Driessen
07-03-21 Jay-Jay Kersten

Overleden

23-05-21	Toon Peeters	83 jaar
14-05-21	Jan van de Laar	76 jaar
12-05-21	Willemien Jansen- Mathijssen	89 jaar
11-05-21	Marcel van Kuijck	51 jaar
10-05-21	Rinus Nollen	95 jaar
11-04-21	Mia Berkers-Jacobs	91 jaar
27-03-21	Han Kaanen	64 jaar
27-02-21	Frans Bouten	91 jaar
25-02-21	Nelleke Huybers- van Hoof	88 jaar
22-02-21	Jos Waals	77 jaar

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - pastorie-paterskerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Woensdag en donderdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 12,50 voor missen op weekdays,
€ 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(zondag met kinderwoorddienst en opvang
voor baby's en peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

Overleden

22-05-21	Jo Peeters-van Osch	99 jaar
04-04-21	Jan Scholten	73 jaar
29-03-21	Annie van Lin-Coppis	89 jaar

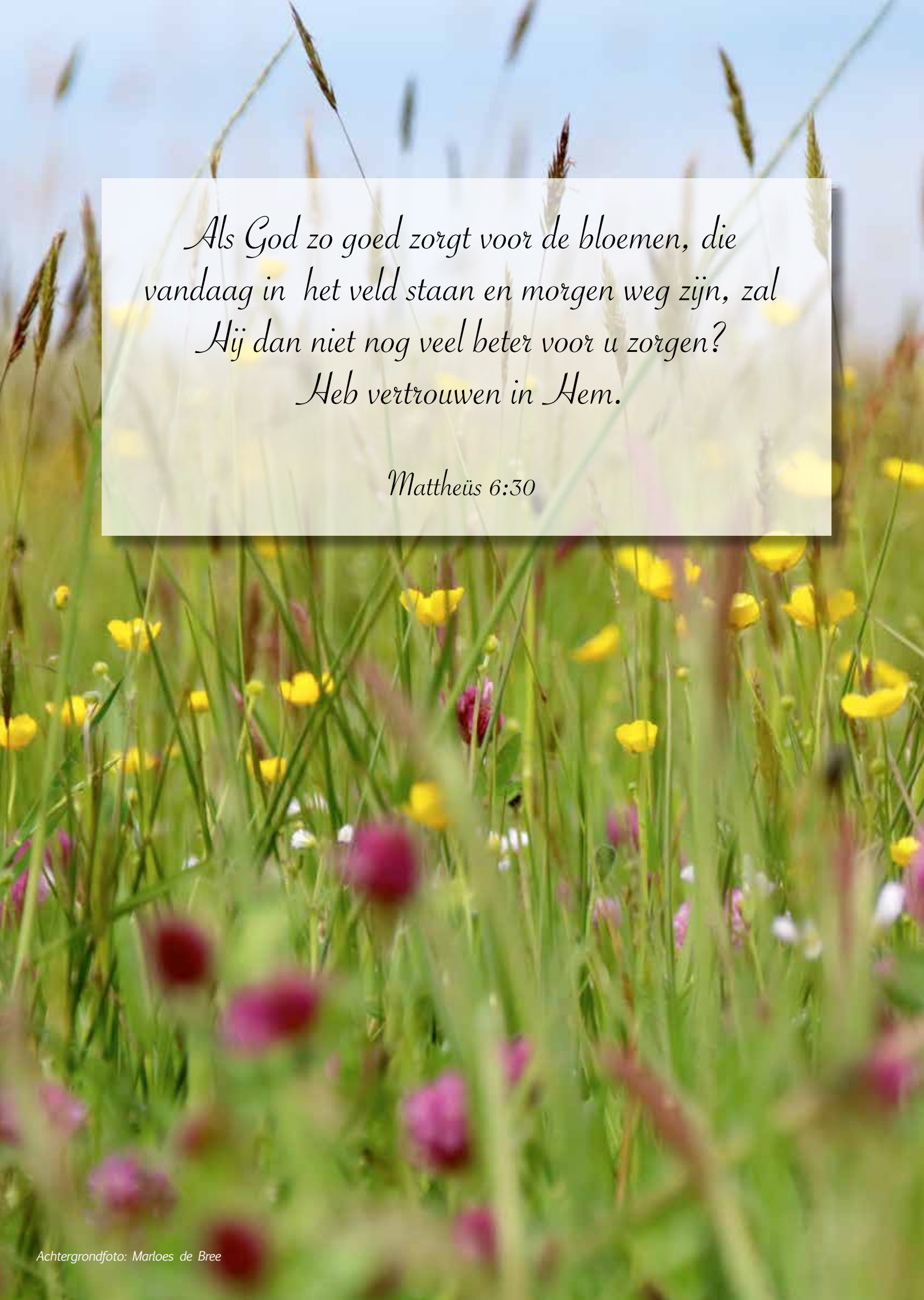
Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com
Website: www.rkvenray.nl

*Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.*

Digitale nieuwsbrief ontvangen?

Meld je aan via de site van de Grote kerk en
ontvang maandelijks de gratis digitale nieuwsbrief
met de meest actuele informatie!

A photograph of a field of wildflowers, including yellow buttercups and purple flowers, with a white text box in the upper center.

*Als God zo goed zorgt voor de bloemen, die
vandaag in het veld staan en morgen weg zijn, zal
Hij dan niet nog veel beter voor u zorgen?
Heb vertrouwen in Hem.*

Mattheüs 6:30